

123RO-ISPASIREA PACATULUI SI SFARSITUL LUMII Zaharia 3 Daniel 7si 9 Ieremia 6 si 7

Tema a fost înregistrată la data de 26/09/2023

Pacea lui Cristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Cristos, toți cei care Îl iubesc pe DUMNEZEU, toți cei care aud aceste cuvinte, chiar dacă nu cunosc acest adevăr! De asemenea, îi salutăm pe toți, pentru că DUMNEZEU este unul, Domnul Isus Cristos a murit pentru toți, mântuirea este pentru toți și turma Domnului este întreaga lume, în cele din urmă. DUMNEZEU se numește pe Sine: "Eu sunt Dumnezeuul întregului pământ". Ne aflăm astăzi într-o zi solemnă, într-o zi sfântă, chiar dacă nu este a șaptea zi a săptămânii, dar este o zi pe care trebuie să o punem deoparte pentru Domnul, o zi de solemnitate de toamnă care se numește ziua ispășirii. Suntem în aceste circumstanțe spirituale primind și proclamând cuvântul Domnului în această zi. Domnul a dat în această zi numărul 580 de război între rău împotriva binelui, să spunem, pe plan politic, între Orient împotriva Occidentului, dar, deocamdată, numai la porțile Occidentului. Ne aflăm astăzi în ziua 580 de război care, conform Bibliei, va dura aproximativ trei ani, trei ani și jumătate, aproximativ, până când va intra în scenă celălalt actor al fiarei - China. Pentru toți cei cărora aceste cuvinte li se par noi, ar trebui să asculte temele noastre de la începutul războiului, sau cel puțin de la tema 94, deși pentru a înțelege pe deplin ar fi bine să asculte toate temele profetice de la începutul războiului, teme pe care le avem în MP3 pe site-ul nostru, elultimoclamor.org, în Daniel și Apocalipsa. Astăzi, în această zi, Domnul ne-a dat Daniel 7 și 8 și Ieremia 6 și 7, dar noi vom începe din ziua pregătirii, adică de ieri, pentru că ieri am primit Zaharia 3, 4, 5 și 6. Vom menționa doar câteva versete pentru că contextul tuturor este același, Domnul vrea să ne arate unde ne aflăm cu evenimentele finale ale luptei împotriva fiarei, ale luptei dintre Cristos și Satana, dintre șarpe și sămânța femeii, dintre urmașii lui Satana și urmașii Domnului Isus Cristos. Există o luptă mondială, există o mare bătălie, o mare luptă, un mare conflict, cum dorim să-i spunem, care are și o conotație politică, spirituală, și în toate domeniile există o luptă între bine și rău, știm asta, dar cel mai distructiv dintre toate aspectele este cel politic, pentru că va fi război, război adevărat, și chiar război nuclear, așa cum anunță Biblia. Domnul vrea ca noi să nu fim luați prin surprindere de tot ceea ce se va întâmpla pe pământ și de aceea ne-a lăsat cuvântul Său profetic despre care Biblia spune că "facem bine să fim atenți până la apariția lui Isus Cristos". Domnul Isus nu vrea ca poporul Său să stea cu capul în nisip ca struțul, de exemplu, ci poporul Său trebuie să fie cel mai treaz și atent la tot ce se întâmplă pe pământ. Întotdeauna, Domnul a atras atenția poporului lui DUMNEZEU să fie atent la ceea ce se întâmpla în lume și în jurul țării Sale, fostul Israel, dar acum Israelul spiritual. Astăzi, așa cum am arătat în temele noastre trecute, astăzi, ceea ce înainte era local și literal, astăzi este simbolic și mondial, numele vechi sunt simboluri sau tipuri ale unor antitipuri sau realități prezente, dar la nivel mondial. DUMNEZEU nu a descris în Biblie un conflict între Israel și restul lumii sau neamuri, ci între Israelul politic sau Israelul global, să spunem, și fiara la nivel global. Aceasta înseamnă că în această lume există o lume liberă și o lume asuprită de

Satana și folosită de Satana pentru a asupri. Toată lumea știe acest lucru, cu excepția celor care sunt profund amăgiți de explicații greșite ale trecutului, în anumite fanatisme religioase și care nu vor să deschidă ochii la ceea ce se întâmplă. Poporul lui DUMNEZEU nu este un popor fanatic, ci este un popor întreg la minte, ca să spunem așa, în deplinătatea facultăților sale mentale, care poate discerne și recunoaște. Cei care înțeleg ce se întâmplă în lume au din Duhul Sfânt pe care Domnul îl revarsă peste toți cei care vor să înțeleagă adevărul și să ia partea lui DUMNEZEU în aceste zile din urmă. Domnul a promis că va revărsa din Duhul Său peste toată făptura, așa spune în Ioel 2, și așa se întâmplă. Domnul revarsă din Duhul Sfânt, care este un Duh al adevărului, în primul rând. El revarsă din acest Duh asupra tuturor celor care au o minte deschisă și o minte dreaptă, un spirit drept sau, cel puțin, asupra celor care vor să-și corecteze viața, să-și corecteze greșelile din trecut și să-și îndrepte caracterul, să-l facă bun, să-l facă drept și să acționeze cu milă în restul vieții lor. Toți aceștia vor înțelege, dacă nu cumva, așa cum am spus, mintea nu este prizonieră sau supusă unor interpretări greșite ale Bibliei din trecut. De aceea ne rugăm pentru ca toți să poată înțelege, pentru că Domnul a spus că înțelegerea adevărului în întregime și mai ales a ultimelor evenimente va fi doar pentru cei care își vor purifica viața, așa cum spune în Daniel 12. Daniel 12, de la versetul 9. Îngerul i-a zis lui Daniel: "Du-te Daniel, căci cuvintele acestea sunt închise, sigilate până la vremea sfârșitului". Aici nu este vorba de până la vremea împlinirii, deși într-adevăr este și aceasta, dar cuvântul din original este "sfârșitul" sau "extremitatea sfârșitului", adică până în ultimele zile ale acestei lumi, până în ultimele zile ale răutății din această lume. "Mulți se vor curăța, se vor albi și se vor purifica, dar cei răi vor lucra cu stricăciune, și nimeni dintre cei răi nu va înțelege, ci înțelepții vor înțelege". Înțelegem noi? Nimeni nu va înțelege dacă nu-și va curăța caracterul, dacă nu se va pocăi de nelegiuirile sale, iar astăzi este o zi care indică acest lucru, curățirea sanctuarului uman, în primul rând. Toți suntem temple ale Duhului Sfânt, bine, nu toți, dar sunt mulți care sunt temple ale duhurilor necurate, temple ale lui Satana, dar toți se pot totuși schimba, toți trebuie să devenim temple ale Duhului Sfânt. Și Domnul vrea să purifice complet aceste sanctuare, adică ființa umană, complet, și așa cum am explicat și în alte teme (și de aceea ar fi bine să puteți asculta temele de după război până acum, pentru că acolo explicăm și aspectul spiritual care ține de caracterele noastre), Domnul are o lucrare în templul ceresc, despre care cartea Evrei arată clar că există. El are o lucrare cu ființa noastră completă, cu templul nostru, dar în primul rând cu mintea, pentru că ființa noastră este compusă din trei părți: conștientul, subconștientul și trupul. Dar trupul va fi ultimul lucru care va fi transformat de Domnul după ce toată lucrarea de purificare cu conștientul și subconștientul este terminată, așa că lucrarea Domnului în locul preasfânt are de-a face cu păcatele pe care le avem în viața noastră și, de asemenea, cu păcatele sau lucrurile rele pe care le facem din neștiință, probabil de bună voie sau pentru că nu vrem să săpăm adânc în viața noastră, păcate care își au rădăcinile în sentimentele sau în subconștientul minții noastre, acolo unde se află însăși motivațiile deciziilor noastre conștiente și ale acțiunilor noastre. Domnul vrea să ne curețe întreaga minte pentru a ne da viața veșnică, așa că numai cei care își purifică sau își curăță viața, mintea, caracterul de păcate vor putea înțelege

cuvintele adevărului, și nu este o lucrare ușoară, este o lucrare care necesită efort, așa cum mulțimile L-au urmat pe Domnul Isus Cristos uneori zile întregi, săptămâni întregi, uneori au stat fără mâncare zile întregi, câteva zile, așteptând cuvântul Său, ascultându-l ore întregi, poate. La fel va fi lucrarea din aceste zile cu cei care trebuie să înțeleagă ce se va întâmpla în curând în această lume, și de aceea mesajul spiritual a fost însoțit întotdeauna de botezuri, în trecut, de exemplu, Ioan Botezătorul, Domnul Isus Cristos, pentru că lucrarea adevărului în noi trebuie să fie însoțită de mântuire, de un legământ pe care îl facem. Pentru noi, cei care știm, planul de mântuire este un legământ solemn pe care îl facem cu DUMNEZEU, un legământ sigilat cu botezul, iar pentru cei care nu știu, nu înțeleg planul de mântuire, nu cunosc sau nu cunosc Biblia, va fi un legământ pe care îl vor face cu conștiința lor, o promisiune cu ei înșiși, între ghilimele, dar, în realitate, cu DUMNEZEU, de a lăsa răul și de a face binele. Domnul are un popor cu diferite niveluri de cunoaștere spirituală, așa cum arată Biblia în Apocalipsa 2. El are un număr de niveluri, sunt arătate vreo 7 niveluri, dar 7 poate fi un număr simbolic cu privire la totalitate; are oameni la fiecare nivel de cunoaștere a adevărului, iar pentru fiecare dintre aceste grupuri Domnul a pregătit mântuirea Sa. Domnul va judeca pe fiecare în funcție de lumina pe care a avut-o și pe care a putut să o obțină. Domnul nu va cere nimănui ceea ce nu a putut, pentru că Biblia spune că toți ne naștem în această lume în diferite circumstanțe, astfel încât toți ne străduim să-L cunoaștem pe DUMNEZEU, chiar dacă El nu este departe de noi, iar cunoașterea lui DUMNEZEU nu se referă neapărat la cunoașterea sau citirea Bibliei, ci la cunoașterea caracterului Său, la primirea iubirii Sale, la învățarea caracterului Său de iubire și la începerea de a lucra cu iubire, milă și adevăr în viața noastră; aceasta este cunoașterea adevăratului DUMNEZEU, facerea de bine, facerea de bine. Dar dacă Cristos este în voi, trupul este mort din cauza păcatului, dar Duhul este viață din cauza dreptății, și dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, Cel care L-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul Său care locuiește în voi. Observați, Domnul Își va pune Duhul Său nu numai în cei care vor citi Bibliile și le vor împlini, ci în toți cei care vor accepta lucrarea Duhului Sfânt pentru ei, o lucrare care este lucrarea de convingere a păcatului, a dreptății și a judecării. Această lucrare, Duhul Sfânt o face cu fiecare locuitor al acestei lumi, indiferent de ceea ce gândește, indiferent de ceea ce citește, cu toată lumea, pentru că convingerea trebuie să fie în conștiința noastră. Cei care acceptă convingerea și își corectează viața și, în loc să facă rău, vor face bine, vor fi colaboratori ai Duhului Sfânt și vor fi mântuiți. Se spune aici: "Căci dacă trăiți după trup veți muri, dar dacă prin Duhul veți omorî faptele trupului, veți trăi, căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui DUMNEZEU, aceia sunt fiii lui DUMNEZEU". Am înțeles? Aici nu se spune toți cei care citesc Biblia, ci toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui DUMNEZEU. Iar portavocea Duhului lui DUMNEZEU este conștiința; vocea Lui răsună în mintea noastră. Întotdeauna, în mintea noastră, există o voce care ne îndeamnă să facem binele și o alta care ne îndeamnă să facem răul. Este decizia noastră voluntară ce vom alege. Iar aici, mai departe, se spune: "și Duhul Însuși dă mărturie cu duhul nostru că suntem fiii lui DUMNEZEU". Așadar, lucrarea este cu mintea. Când se spune aici "spiritul nostru", se referă la minte, la spiritul nostru, la caracterul nostru. Spiritul este caracterul și caracterul

este suma conștientului cu subconștientul și cu lucrările. Într-o mare măsură, caracterul are de-a face doar cu mintea. Așadar, Duhul Sfânt vorbește cu mintea noastră și dă mărturie dacă suntem sau nu copii ai lui DUMNEZEU. Și în altă parte în Biblie se spune că cei care fac binele sunt copii ai lui DUMNEZEU, iar cei care fac răul nu l-au cunoscut încă pe DUMNEZEU. Există încă posibilitatea de a cunoaște. Harul nu este încă închis. Fiecare muritor încă îl poate cunoaște pe DUMNEZEU, chiar dacă nu în deplinătatea sa, chiar dacă nu știe nimic din Biblie, dar cunoaște bunătatea Sa, știe că DUMNEZEU este bun și că binele trebuie făcut în viață. Cel care face binele va primi binele și cel care face răul va primi răul. Aceasta este o lege pe care toată lumea o cunoaște. Nu este doar pentru cei care studiază Biblia. "Căci consider că suferințele din timpul de față nu sunt vrednice să fie comparate cu slava care urmează să se arate în noi. Căci așteptarea plină de speranță a creației așteaptă descoperirea fiilor lui DUMNEZEU." Înțelegem? Acesta este versetul la care am vrut să ajung. Întreaga creație este în suferință așteptând descoperirea fiilor lui DUMNEZEU. Adică, toată suferința care este peste tot în această lume se va sfârși atunci când toți fiii lui DUMNEZEU vor fi pe deplin descoperiți în această lume, iar atunci harul se va sfârși și suferința se va sfârși. Toată natura, toată creația, se spune aici, așteaptă revelarea fiilor lui DUMNEZEU. "Căci creația a fost supusă (aici nu este vorba de deșertăciune, aici este vorba de degradare, putem spune, ceva de genul acesta) degradării, nu de bunăvoie, ci din cauza celui care a supus-o în speranță, pentru că și creația însăși va fi eliberată din robia corupției în libertatea glorioasă a fiilor lui DUMNEZEU". Adică, atunci când fiii lui DUMNEZEU se vor arăta, adică se va împlini numărul deplin al fiilor lui DUMNEZEU, atunci creația va fi eliberată din robie. "Căci știm că întreaga creație geme și se chinuie în dureri de naștere până acum". Și vreau să subliniez că atunci când spunem "creația", nu neapărat ne referim la copaci, pești și animale, nu. De asemenea, această lume va fi izbăvită de tot răul, dar, de asemenea, într-un sens spiritual sau simbolic, turturelele lui DUMNEZEU fac parte din creație. Acești oameni sunt numiți turturele, adică păsărele, pentru că ei sunt cei care se află sub asuprarea celei de-a patra fiare din această lume, a fiarei, în această lume. Aceștia sunt prizonierii Domnului, adică fie sunt întemnițați, fie sunt popoare întregi asuprite cu tortură, cu măcel, cu foamete, ca în Coreea de Nord. Acești oameni de aici, din Romani 8, intră în cuvântul "creație", pentru că ei doar așteaptă. Nici măcar nu așteaptă, probabil. Au o viață atât de cumplită, plină de suferință, încât nici măcar nu-și imaginează ce este binele și că poate exista un bine în această lume sau în altă parte, nu știu. Este ca și creația care merge mai departe în corupția și degradarea și suferința ei.

De asemenea, aceste biete păsărele ale lui DUMNEZEU, acești oameni asupriți, incapabili să se apere, exact așa cum cad păsările când mor, fără nicio apărare. La fel, această creație este supusă robiei corupției și asupririi până când copiii lui DUMNEZEU se vor arăta în restul lumii, în lumea liberă, probabil, în restul lumii, unde trebuie să ia decizii și, în cele din urmă, și aceștia vor fi eliberați. Versetul 22, din nou: "Căci știm că întreaga creație geme și se chinuiește în dureri împreună până acum. Și nu numai ea, ci și noi înșine, care avem cele dintâi roade ale Duhului. Și noi gemem în noi înșine, așteptând adopția", adică răscumpărarea trupului nostru în cele din urmă, căci cu

aceasta se va încheia mântuirea noastră". Aici, în acest capitol se vorbește despre toată corupția și toată durerea care este în lume și că totul se va sfârși când, în sfârșit, oamenii liberi vor lua decizii, oamenii mari sau mici vor lua decizii pentru Duhul Sfânt care vrea să-i convingă pe toți de păcat, de dreptate și de judecată. Toată suferința se va sfârși atunci când se va încheia această lucrare de ispășire, această lucrare a locului preasfânt, a templului ceresc, această lucrare de trezire a lui Iacob, așa cum am arătat că se numește în mod simbolic în Biblie, de trezire a lui Iacob din somnul lui de moarte, din odihna lui de moarte. Și acest lucru se va întâmpla în vremuri de necaz, acest lucru va avea loc sub asuprire pentru cei care nu au fost purificați în timp de pace. Există o purificare, pe de o parte, a oamenilor în timp de pace, adică acum mai există încă un timp de pace în Occident, iar pe de altă parte, există o purificare a lumii libere, mai ales în timp de necaz, în timp de asuprire. Așadar, așa cum am arătat, acestea sunt cele două mari diviziuni ale ultimei săptămâni profetice, ultima săptămână de ani din istoria acestei lumi, citez, săptămâna a 70-a. Anterior, săptămâna 70-a, cu numărul șaptezeci, a fost ultimii șapte ani din cei patru sute nouăzeci, săptămâna la începutul căreia Domnul Isus Și-a început lucrarea și a făcut-o doar în prima jumătate a săptămânii, adică în timpul care corespunde acum timpului celor șapte sigilii care au început cu puțin înainte de războiul din Ucraina. Este un timp care este arătat și aici în Zaharia, ca un timp în care caii cutreieră pământul. Iar cealaltă parte, ceilalți trei ani și jumătate, ar fi timpul asupririi, timpul în care Domnul va forța decizia fiecăruia, ne va forța să luăm deciziile finale, pentru că timpul de har se scurge. Și asta se numește în Biblie timpul celor șapte trâmbițe, timpul în care Iacob va trece prin necazul său. Timpul necazului lui Iacob nu va fi doar sau nu doar în timpul ultimelor șapte plăgi, ci timpul necazului lui Iacob este în timpul celor șapte trâmbițe, așa cum este menționat în Apocalipsa, începând cu capitolul șase. Să citim deci câteva versete aici din Zaharia, mai întâi de toate. Acesta a fost dat ieri de Domnul, iar apoi vom trece mai departe pentru a înțelege ce vrea să ne spună Domnul în Ieremia șase și șapte și Daniel șapte și opt, texte pe care Domnul ni le-a dat în această zi a ispășirii. Pentru cei care nu știu, această zi este un timp spiritual, un timp de odihnă de la faptele care ne pot distra atenția de la ceea ce Domnul vrea să ne arate. Este un timp care ne amintește și de sfârșitul lucrării lui DUMNEZEU cu această lume, toamna, aceste sărbători sau solemnități, mai bine zis, pentru că nu sunt de bucurie. Sunt solemnități sau zile care nu sunt de sărbătoare, nu sunt neapărat de bucurie, ci sunt de revizuire a caracterelor noastre și de rugăciune pentru întreaga lume, pentru ca toți să se pocăiască, pentru că în curând se vor împlini evenimentele reale spre care arată aceste solemnități, aceasta de astăzi și cea de acum zece zile, trâmbițele, se vor împlini în curând. Aceste două zile indică evenimente viitoare, dar nu într-un viitor îndepărtat, pentru că noi nu suntem futuriști, ci într-un timp scurt. Domnul va permite ceva ce nu va fi înțeles de majoritatea acestei lumi libere. El va îngădui o perioadă de un rău atât de teribil asupra Occidentului, încât mulți vor leșina sau își vor da viața, se vor sinucide; mulți nu vor fi capabili să înțeleagă un rău atât de mare care va veni asupra Occidentului. Acest lucru l-am arătat în toată Biblia, de la începutul războiului și până acum, și Domnul va permite acest lucru pentru un scop bun, acela de a-l trezi pe Iacob pentru ca el să nu moară. La fel ca și în cazul lui Iacob din

vechime, el a trebuit să îngăduie această întâlnire de moarte cu fratele său care este supărat pe el, fratele său Esau, de altfel, adică cel care reprezintă păgânii, idolatrii, Babilonul, fratele său Esau. O astfel de întâlnire va avea loc între antitipicul Esau din aceste zile și antitipicul Iacob din aceste zile, adică între Estul dictatorial, adică Estul comunist, și Vestul și aliații săi. Pentru că noi vedem și am arătat că lumea se polarizează, se decide. Duhurile de broaște îi vizitează pe regii pământului pentru a-i convinge să treacă de partea fiarei. Și sunt multe țări, din păcate, în Africa, în America de Sud, în America Centrală, în insule, care, din păcate, decid de partea cealaltă. Dar există și țări care decid de partea corectă, deși întotdeauna partea corectă este cea minoritară și, aparent, există multe rele, de asemenea, în această parte vestică, dar rele care vor fi curățate de Domnul, așa cum am spus, în acest timp teribil care va veni peste vest în timpul ultimelor șapte trâmbițe. Și, pentru că ne aflăm în această solemnitate, Domnul ne-a dat Zaharia, capitolul trei, în mod special. Ne interesează în mod special capitolul trei, pentru că capitolul trei vorbește despre ceva simbolic pentru această zi de solemnitate în care trăim astăzi. Spune aici: "Mi-a arătat pe Iosua, marele preot, care stătea în fața îngerului lui EU SUNT, iar Satana stătea la dreapta lui ca să-i fie adversar". Contextul este unic. Satana este un adversar al lui Iosua, marele preot. "Și EU SUNT i-a spus lui Satan: EU SUNT să te mustre, Satan. Da, EU SUNT cel care a ales Ierusalimul, să te mustre: un semn de înfierare smuls din foc?" Și acum să încercăm să înțelegem această scenă, pentru că în Zaharia capitolul 1 avem niște cai roșii, pestriți și albi care străbat țara, iar în versetul 10 ni se spune: "Aceștia sunt cei pe care i-a trimis Domnul să străbată pământul", iar ei au spus: "Am străbătut pământul și iată că tot pământul este liniștit și în repaus". Cuvântul "tot" nu există. Cuvântul "în repaus", în original, înseamnă "locuit". Adică, pământul este locuit și liniștit sau tăcut. Pământul, acolo unde se spune "tot pământul", în realitate, este "pământul". Pământul înseamnă, așa cum am arătat când am comentat Apocalipsa, pământul Asiei sau împărăția lui Satan. Contextul este reprezentat de cele șapte trâmbițe care lovesc Occidentul, iar Asia este liniștită în acest moment pentru că este învingătoare. Acest lucru este arătat de următoarele versete. Zaharia 1:12 înainte: "Și îngerul lui EU SUNT a luat cuvântul și a zis: O, EU SUNT al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, cu care Te-ai indignat în acești șaptezeci de ani?" Paralelismul este cel de după prima distrugere a Ierusalimului, iar apoi a intervenit o perioadă de șaptezeci de ani între distrugere și reconstruire. Dar acest lucru este simbolic pentru ceea ce se va întâmpla în viitor. Pentru noi, astăzi, simbolizează timpul celor șapte trâmbițe până când DUMNEZEU va avea milă de vest. Versetul 15: "Și sunt foarte indignat împotriva națiunilor care sunt în odihnă, pentru că, atunci când Eu eram puțin mânios, ele au ajutat pentru rău." Aici se arată că împărățiile Asiei au luptat împotriva vestului, dar DUMNEZEU spune că mânia Lui a fost doar puțină, adică mistuirea nu a fost de tot, este vorba de mistuirea de tot despre care vorbește Biblia în altă parte. Vestul va arăta ca ruinele Ierusalimului atunci când va veni timpul celor șapte trâmbițe. Dar în versetele următoare DUMNEZEU promite restaurarea vestului. Vreau să subliniez, înainte de a trece la versetele următoare, că cuvântul "odihnă" din versetul 15 nu este același cu cel din versetul 11. În versetul 15 înseamnă "în siguranță", adică "cu

mare mânie Mă mâni pe națiunile care sunt în siguranță cu mândrie". Acesta este un cuvânt care înseamnă "în siguranță", dar într-un mod mândru, în acest fel. Adică: "Sunt mânios pe popoarele care sunt cu mândrie în siguranță, pentru că m-am mâniat puțin, dar ei au ajutat pentru rău". Adică, au participat la distrugerea Occidentului, la necaz, și s-au bucurat de acest lucru. Ei nu au înțeles că li se va permite doar pentru puțin timp, pentru o perioadă de timp, după care va veni propria lor distrugere. Acest lucru s-a întâmplat în mod similar cu ceea ce s-a întâmplat între Babilon și Egipt, ambele regate ale Satanei, dar DUMNEZEU a folosit Babilonul pentru a distruge Egiptul pentru o vreme, apoi Babilonul și-a găsit propriul sfârșit. Următorul verset, versetul 16: "De aceea, așa zice EU SUNT: M-am întors spre Ierusalim cu îndurare, Casa Mea va fi zidită în el, zice EU SUNT al oștirilor, și plumbul va fi întins peste Ierusalim." Zaharia 1:17: "Încă strigă, zicând: Așa zice EU SUNT al oștirilor, totuși cetățile Mele se vor lărgi pentru belșugul de bunuri, și EU SUNT încă va mângâia Sionul, și încă va alege Ierusalimul." Versetul 18 vorbește despre cele patru coarne care au vânturat Iuda, Israel și Ierusalimul, adică Occidentul. "Vânturarea" înseamnă că vântul, care este un simbol al războiului, i-a împrăștiat pe mulți în diferite părți. Apoi, Domnul îi aduce pe cei patru tâmplari pentru a tăia aceste patru coarne și acesta este sfârșitul poveștii răului povestită în câteva cuvinte. Tăierea celor patru coarne semnifică ultimele șapte plăgi, distrugerea împărăției lui Satana. Merită să menționăm că nu întâmplător Domnul Își simbolizează aici lucrarea Sa cu munca unui tâmplar. Să ne amintim că Domnul Isus a fost tâmplar, a fost învățat această meserie. Iosif a fost tâmplar, a fost și el tâmplar. Și aceasta a fost o slujbă profetică, pentru că a vrut să le amintească oamenilor despre acest capitol unu din Zaharia, a vrut să le amintească faptul că lucrarea răului va fi tăiată de Domnul Însuși, răul va fi terminat în această lume, asemănător cu lucrarea unui tâmplar. Iar apoi, în capitolul doi, îl avem pe omul cu frânghia de măsurat. "Unde te duci? Să măsoar Ierusalimul ca să văd cât de lat este și cât de lung este". Am arătat într-una din temele anterioare că măsurarea, acest cuvânt, această expresie de măsurare se referă la distrugere, la măsurarea caracterului, dar în vreme de necaz. Avem în Plângeri 2:8, să ne lămurim. Plângeri 2:8 spune: "EU SUNT a hotărât să distrugă zidul fiicei Sionului. El a întins coarda, nu și-a retras mâna de la distrugere". Înțelegem? Plângerile este o carte care deplânge distrugerea Ierusalimului. Și pentru noi este o realitate din viitorul foarte apropiat, pentru că această carte a Plângerilor deplânge, de asemenea, distrugerea în curând, sau răul care va veni în curând asupra Occidentului. "A întins frânghia" înseamnă "a hotărât să distrugă, a distruge". Acesta este un text; apoi avem în II Samuel 8:2. Spune: "I-a lovit și pe moabiți, i-a măsurat cu o frânghie și i-a aruncat la pământ. Și a măsurat cu două frânghii pentru moarte și cu o frânghie întregă pentru viață. Și moabiții au fost robi sub tribut". Adică, două frânghii - moartea, o frânghie - prizonieri, robi, făcuți robi, lăsați în viață, dar nu în libertate. Apoi avem II Regi, doar vom da versetele. II Regi 21:13, Isaia 28:17. Și să ne întoarcem la cartea Zaharia pentru a înțelege capitolul 2. Acesta vorbește despre timpul teribil al celor șapte trâmbițe, care este un timp de măsurare a caracterelor locuitorilor din Occident. Iar "a măsoara" trebuie înțeles în sensurile pe care le are, de a distruge și de a măsoara caracterul. Ambele sunt lucrări care vor fi făcute în timpul celor șapte trâmbițe. Adică, DUMNEZEU măsoară

caracterele în timpul pedepsei Sale limitate a vestului, așa cum un tată își pedepsește fiul iubit pentru a-i corecta caracterul. Aceasta este o promisiune pentru sfârșitul necazului care va veni asupra vestului, deoarece, așa cum am arătat în altă parte, va veni un rău sau o mistuire, dar nu de tot. Mistuirea pentru Occident nu va fi ca și mistuirea pentru cea de-a patra fiară. Este o mistuire limitată, așa cum a fost cea a lui Iona, a lui Iacob, până chiar înainte de a muri, dar în acel moment amândoi s-au pocăit și Domnul s-a pus ca un zid, așa cum se spune aici, pentru a-i apăra doar pe cei care s-au pocăit.

Același lucru se va întâmpla și în Occident. În continuare, Domnul vorbește din nou despre promisiunea pe care am citit-o în capitolul 1: 16,17. Aceasta înseamnă că ne aflăm încă în același moment al timpului. Ne aflăm în timpul celor șapte trâmbițe. Și DUMNEZEU știe că lucrarea Sa neobișnuită pentru Occident va da roade, va determina pocăința multora și de aceea anunță restaurarea. Zaharia 2:4,5 spune: "Aleargă, vorbește tânărului acesta și spune-i: Ierusalimul va fi locuit fără zid, din pricina mulțimii de oameni și de vite din mijlocul lui. Eu voi fi pentru el, zice EU SUNT, un zid de foc de jur împrejur și voi fi pentru slavă în mijlocul lui". În continuare avem chemarea lui DUMNEZEU pe care o găsim și în Apocalipsa 18:4. Aici, în Zaharia, ea este exprimată în mod similar. Citim Zaharia 2:6,7. "Hei, hei, fugiți din țara de la nord, zice EU SUNT, căci v-am împrăștiat în cele patru vânturi ale cerurilor, zice EU SUNT. O, Sion, tu care locuiești cu fiica Babilonului, fugi!". Adică, DUMNEZEU îi cheamă pe toți cei care au fost vânturați și au fugit în diferite părți și în țara Babilonului să fugă, pentru că ceea ce urmează este distrugerea Babilonului. Posibil să se înțeleagă aici că este vorba și despre anumite orașe din Occident, care sunt țara Babilonului, care sunt dominate de Satana, eventual orașe care au scăpat în timpul celor șapte trâmbițe. Acest lucru nu se știe, este o posibilitate, nimic mai mult. "Căci așa zice EU SUNT al oștirilor: după slavă mă va trimite la națiunile care v-au prădat." Adică, după trâmbițe, după ce va da slavă Ierusalimului, slava adevărată, nu slava falsă pe care o are acum când are păcatele Babilonului, are orașe mari care sunt cuiburi pentru orice pasăre necurată și duh necurat, atunci "Mă va trimite la națiunile care v-au jefuit, căci cine se atinge de voi, se atinge de mărunțelul ochiului Său". Căci iată, voi ridica mâna Mea asupra lor și vor fi jefuite de robii lor și veți ști că EU SUNT al oștirilor M-a trimis. Cântă și bucură-te, fiica Sionului, căci iată, Eu vin și voi locui în mijlocul tău, zice EU SUNT." Dar când va locui Domnul în mijlocul lor? Știm că numai acolo unde este prezența Domnului, există un stâlp de nor de protecție ziua și de foc noaptea. Adică, protecție, într-un cuvânt, numai acolo unde este DUMNEZEU. Și DUMNEZEU va sta în mijlocul Occidentului după purificarea lui. Se înțelege, nu-i așa? "Cântă și bucură-te", dar nu acum? Cântă și bucură-te în sfințenie, după aceea. "Și Eu voi locui în mijlocul vostru, zice EU SUNT. Și multe națiuni se vor uni cu EU SUNT în ziua aceea. Ele vor fi poporul Meu, și Eu voi locui în mijlocul vostru. Și atunci veți ști că EU SUNT al oștirilor M-a trimis la voi." Abia la sfârșit va ști Occidentul, ca să vorbesc în contextul de astăzi și nu în cel simbolic, la sfârșit va înțelege Occidentul că ceea ce a fost anunțat de adevărații cunoscători ai Bibliei și ai viitorului, ceea ce a fost anunțat dinainte a fost cu adevărat de la DUMNEZEU. Noi anunțăm acest rău nu pentru că vrem acest lucru, iar cuvintele noastre nu pot determina răul. Răul este

determinat de păcat. Răul nu poate fi evitat doar pentru că un om va spune că "nu va veni niciun rău", ca falșii profeți. Profeții falși din vechime le spuneau regilor: "Stai liniștit rege, nu va veni niciun rău asupra ta, vei trăi", dar profeții lui DUMNEZEU vor spune: "Dacă te vei întoarce viu din acest război, atunci DUMNEZEU nu a vorbit prin mine", iar regele nu s-a întors viu. Cu alte cuvinte, profeții lui DUMNEZEU anunță realitatea, oricât de dură ar fi ea. Nu contează, el trebuie să anunțe realitatea, adevărul așa cum este el. De aceea, iată de ce spune aceste cuvinte în versetul 11 din Zaharia capitolul 2. Și în acea zi a sfârșitului celor șapte trâmbițe, când Occidentul va fi curat, va fi purificat, vor rămâne puțini, nu vor fi atât de mulți ca acum, va fi o rămășiță, dar curată, sfințită, purificată de păcatele Babilonului, și când se va întâmpla asta la sfârșitul celor șapte trâmbițe, atunci Domnul va uni mulți oameni la El. Cu alte cuvinte, va fi o eliberare în împărăția lui Satan, împărăția lui Satan va fi eliberată și Israelul spiritual, adică adevărata libertate, va acoperi tot pământul; marele munte din Daniel, capitolul 2, se va întinde și va acoperi tot pământul. Astfel, aceste regate comuniste dictatoriale vor fi distruse și asupriții lor vor fi eliberați. Mulți oameni se vor alătura regatului de libertate al lui DUMNEZEU. Versetul 12: "Și EU SUNT va posesiona pe Iuda, moștenirea lui", adică îi va da lui Iuda moștenirea Sa. Care este moștenirea lui Iuda? Care a fost moștenirea lui Avraam? În mod simbolic, a fost țara Canaan, dar care este adevăratul Canaan pe care l-a creat Domnul? Această lume. DUMNEZEU a creat această lume întregă ca un Canaan, o lume perfectă. Tot pământul i-a fost dat lui Adam, de aceea tot pământul va fi dat înapoi lui Iuda spiritual, adică lui Cristos Isus (Cristos Isus va primi înapoi stăpânirea întregii lumi) și sfinților Săi. "EU SUNT va posesiona pe Iuda, moștenirea Sa în țara sfântă și va alege încă Ierusalimul", adică îl va alege, dar după ce îl va sfinți. Ultimul verset din capitolul 2 este pus în acest context, adică spune: "să tacă toată făptura înaintea lui EU SUNT, pentru că El s-a trezit din locuința Sa sfântă". Contextul este cel al celor șapte trâmbițe care se termină pentru că Domnul Își cheamă deja poporul înapoi pentru că este pe cale să pedepsească fiara și, în acest context, versetul 13 este menit să semnifice începutul ultimelor șapte plăgi. Aceeași expresie se găsește în Apocalipsa. Să ne uităm la ea. În Apocalipsa, capitolul 8, se vorbește despre o tăcere în cer. Această tăcere anunță începutul trâmbițelor, cele șapte trâmbițe din Apocalipsa, dar așa cum există cutremure care anunță fiecare etapă a ultimelor evenimente finale, atât trâmbițele, cât și ultimele șapte plăgi, există probabil tăceri care, așa cum anunță cele șapte trâmbițe aici, în Apocalipsa 8:1, anunță și începutul ultimelor șapte plăgi din Zaharia 2:13.

Și continuă aceste cuvinte cu capitolul trei, care este cel pe care ni l-a dat Domnul, unde l-a arătat pe Iosua, marele preot, și vom vedea că îl simbolizează pe Iosua, care stătea în fața îngerului lui EU SUNT. Satana era la dreapta lui pentru a-i fi adversar. O scenă similară avem în Iov, când i s-a întâmplat acest lucru lui Iov, dar nu i s-a întâmplat doar lui Iov. Dacă reușim să înțelegem povestea lui Iov, aceasta este și povestea celor șapte trâmbițe. Pentru că răul pe care Domnul din ceruri i-a permis lui Satana să îl facă, împotriva lui Iov, nu a fost doar împotriva lui Iov, a fost împotriva lui Iov și a casei sale. Iar Iov și casa lui, să spunem că ei sunt vestul. Și în casa lui erau oameni neconvertiți, cum ar fi soția lui. Nici copiii lui nu erau convertiți. De aceea Iov a adus jertfe, pentru că

știa că ei făceau rău. Și singurul care a fost salvat în viață a fost cel drept. Dar există angustie, există suferință și pentru cel drept în timpul trâmbițelor, dar nu de moarte. Înțelegem? Singurul care a fost salvat a fost Iov. Iar la sfârșitul istoriei sale de suferință, i-a venit promisiunea pe care o citim în capitolul 2:4,5. Restaurarea Ierusalimului a venit la el, restaurarea vieții și a împărăției sale a venit la el. A venit la el pentru că această istorie a lui Iov este istoria celor șapte trâmbițe în realitate, dar simbolizată simplu în acest fel. Și aici avem aceeași istorie. În plus, la dreapta marelui preot Iosua, dacă el este mare preot înseamnă că este liderul, conducătorul preoților. Iar acest lucru, în limbaj spiritual, vrea să simbolizeze împărăția lui DUMNEZEU, împărăția liberă. El este conducătorul împărăției libere din această lume, al împărăției democratice. Vorbește despre partea lumii libere în acest capitol. Iar Satana va rămâne să acuze Occidentul. Și Satana va acuza pe fiecare locuitor din vest. Și judecata va trece peste casa fiecărui om. Și numai Iov din Occident va fi salvat. Doar cei care vor fi găsiți drepti, care se vor fi pocăit când va trece răul celor șapte trâmbițe. "Și EU SUNT i-a spus lui Satana: EU SUNT să te mustre, Satana. Da, EU SUNT cel care a ales Ierusalimul să te mustre. Oare nu este acesta semn de înfierare smuls din foc?" Vă amintiți aceste cuvinte pe care le-am subliniat cu câteva minute în urmă. De ce este semn de înfierare smuls din foc? Acestea sunt cuvinte literale. Pentru că va fi foc, pentru că va fi sabie, pentru că va fi război, va fi strâmtorare în vest. Iov a fost un tăciune smuls din foc. Tăciunii scoși sunt cei care vor fi salvați după cele șapte trâmbițe peste Occident. Și tocmai la sfârșitul celor șapte trâmbițe, Domnul Isus îl va muștra pe Satana și îi va spune: "EU SUNT să te mustre". Cu alte cuvinte, El îl va alunga. El va pune capăt angustiei lui, așa cum i-a pus capăt în cartea lui Iov, după tot răul pe care l-a adus asupra lui Iov. Domnul nu l-a judecat doar pe Iov și pe familia lui. În acel moment îmi amintesc acum și de cei trei prieteni și de celălalt tânăr. Cei trei prieteni erau cei care aveau păcate, dar în cele din urmă s-au pocăit. Iov s-a rugat pentru ei. Cel de-al patrulea a fost echivalentul lui Iuda. El nu s-a pocăit. Sunt mai multe categorii de oameni arătate aici. Există unii care sunt cu adevărat drepti, precum Iov. Sunt alții care trebuie să se pocăiască și se vor pocăi în timpul celor șapte trâmbițe, precum cei trei prieteni, dar care se cred drepti pentru că l-au muștrat pe Iov în mai multe capitole. Aceștia vor fi iertați dacă se vor pocăi. Și mai sunt și alții care se vor pierde, ca al patrulea și, de asemenea, soția lui, copiii, probabil. Așadar, Iosua este un tăciune smuls din focul celor șapte trâmbițe. Și Iosua a fost îmbrăcat în haine murdare. Acum această scenă este descrisă din nou. Nu sunt versete cronologice, dar se întoarce la început și îl descrie pe Iosua ca fiind îmbrăcat în veșminte murdare, pentru că Iosua îl reprezintă de fapt pe Iacob, Occidentul. El este de fapt un simbol al Occidentului. Și a stat în fața îngerului. "Și îngerul a vorbit și a poruncit celor ce stăteau înaintea lui, zicând: Scoateți de pe el hainele acestea murdare. Și i-a zis: Iată, am făcut să treacă de la tine păcatul tău și te-am făcut să te îmbraci cu haine de gală". Aici aceste cuvinte sunt rostite la sfârșit, când va fi fost purificat în timpul necazului celor șapte trâmbițe și când mulți se vor pocăi, de asemenea conducători, căci acest mare preot este și el un conducător. Domnul Își va face lucrarea Sa cu cei mari și cu cei mici. Nu numai cu oamenii de rând, ci și cu cei mari. Se vor găsi și printre cei mari care se vor pocăi. În caz contrar, curva și fiara nu vor putea fi pedepsite ulterior, așa că

cei mari trebuie să se pocăiască pentru a putea folosi puterea lor militară pentru a pedepsi fiara. Deci, în acest timp, păcatul este făcut să treacă, adică este purificat, este purificarea sanctuarului, este purificarea Occidentului, este purificarea lui Israel, pentru că lucrarea lui DUMNEZEU este cu Israel, în special. Ceilalți au fost purificați în torturile și suferințele lor. Cei care sunt întemnițați în cea de-a patra fiară, în comunismul din Coreea de Nord și de pretutindeni, aceștia au fost purificați în suferința lor. Sufletele lor, mințile lor sunt pure, sunt oameni care sunt sătui de rău. Dacă putem înțelege, adevărata lucrare a Domnului este cu Occidentul, este cu cei liniștiți în spirit și încrezători în propria lor dreptate. Și Domnul va face să treacă păcatul din vest, laudat fie numele Lui, dar mulți nu vor trece testul. Apoi El a spus: "Puneți-i o mitră curată pe cap. Și i-au pus o mitră curată pe cap și l-au îmbrăcat cu haine. Și îngerul lui EU SUNT a stat în picioare. Și îngerul lui EU SUNT a avertizat pe Iosua, zicând: Așa vorbește EU SUNT al oștirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi porunca Mea, vei conduce și tu casa Mea, vei păzi și tu curțile Mele și între aceștia care stau aici îți voi da un loc". Cine sunt aceștia care sunt aici? Sunt oameni care se află în ceruri, am vorbit despre cei 24 de bătrâni, dar aici și Iosua primește promisiuni, dacă va continua să umble în dreptatea care i-a fost dată, el va păzi curțile Lui, va conduce casa Lui. Casa Lui este împărăția Lui, împărăția lui DUMNEZEU în această lume, împărăția liberă, împărăția libertății care dă libertate și viață din belșug poporului și nu asuprește poporul. "Ascultă deci acum, Iosua, mare preot, tu și prietenii tăi care stau înaintea ta, căci sunt oameni simbolici", înțelegem noi. Toți acești oameni, Iosua și ceilalți, sunt oameni simbolici, toți sunt simboluri și el o spune literal pentru cei care nu au putut înțelege până acum, pentru că sunt oameni simbolici.

"Iată, voi aduce pe robul Meu, Lăstarul, căci iată, piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua, pe această piatră sunt șapte ochi. Iată, voi grava inscripția ei, zice EU SUNT al oștirilor, și voi îndepărta păcatul pământului într-o singură zi." Când vorbește despre o zi, Biblia, sau acea zi, sau acea zi teribilă, acea zi cunoscută de EU SUNT, acea zi care va arde ca focul, se spune în altă parte, când vorbește la singular despre acea zi teribilă se referă la ultimele șapte plăgi, se referă la o perioadă foarte scurtă, probabil o zi, sau probabil câteva zile, nu știm, dar este o perioadă foarte scurtă în care va avea loc un război nuclear în această lume. Pentru că nouă nu ne plac armele nucleare, nu ne plac deloc, ele distrug la scară mare totul, tot ce trăiește, nu ne plac, dar sunt necesare, pentru că răul a crescut pe pământ, sunt necesare și arme pentru a-l distruge, și dacă putem înțelege că al doilea război mondial a fost oprit, a fost oprit doar prin două bombe nucleare, doar printr-un atac nuclear, putem înțelege că răul care va veni în cel de-al treilea război mondial în această lume va fi oprit doar cu un război nuclear. Trecutul vorbește despre viitor, arată lucruri care se vor mai întâmpla, trebuie să înțelegem că nu este ceva ce ne putem dori, dar nici Domnul nu vrea în Împărăția Sa păcatul și suferința, nedreptatea și tot felul de alte păcate care distrug viețile altora, El nu vrea asta în Împărăția Sa, El vrea să curețe și să purifice complet pământul Său pe care l-a făcut pentru Adam și Eva și pentru urmașii lor sfinți. Așadar, "și voi îndepărta păcatul de pe pământ într-o singură zi", în Apocalipsa 18: 8 și cu mai multe versete, vorbește despre acea zi, "într-un ceas" spune, și "într-o zi" spune în altă parte, de ce? Pentru că într-un

ceas este de ajuns și o zi, pentru că atunci când intri într-o zi, chiar dacă este o oră, două ore, se consideră că este o zi întreagă. Versetul 10: "În ziua aceea, zice EU SUNT al oștirilor, fiecare dintre voi va chema pe aproapele său sub vie și sub smochin". Aceleași cuvinte le avem și în alte părți ale Bibliei și am vorbit uneori despre aceste cuvinte. Aceste cuvinte arată sfârșitul tuturor relelor și al tuturor păcatelor, ele arată sfârșitul ultimelor șapte plăgi. De asemenea, în cartea Evrei, să deschidem în Evrei, cred că în capitolul 8, aici Pavel vorbește de asemenea despre noul legământ pe care îl va încheia după acele zile cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda, începând cu versetul 8, nu conform vechiului legământ. "Și acesta este legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inima lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu." Toate acestea se vor întâmpla în cele șapte trâmbițe din urmă, când Iacob se va pocăi, iar Iacob din vechime, Iacob a trebuit să se pocăiască și să primească în viața sa cele două legi ale iubirii din împărăția lui DUMNEZEU. Aceste două legi, el nu le-a respectat. Acele legi pe care Domnul le va pune asupra tuturor supraviețuitorilor din acest timp al celor șapte trâmbițe. "Și nu vor învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele său, zicând: Cunoașteți pe Domnul, căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic dintre ei până la cel mai mare dintre ei." Aceasta înseamnă în poziția socială. De la cel mare până la cel mic, toți cei care vor fi rămas după cele șapte trâmbițe, vor fi rămas pentru că au primit în viața lor, în inima lor, în mintea lor, întreaga împărăție a lui DUMNEZEU, cu cele două legi ale Lui DUMNEZEU, de a-L iubi pe DUMNEZEU și de a iubi pe aproapele lor. Pentru cei care nu îl cunosc pe DUMNEZEU, va fi doar să își iubească aproapele. Dar dacă cineva este capabil să își iubească aproapele cu o dragoste pe care numai Domnul Iisus a demonstrat-o, atunci îl iubește și pe DUMNEZEU. Cine nu-și iubește aproapele nu-L cunoaște pe DUMNEZEU, spune Biblia. Și continuă: "Căci voi fi milostiv față de nedreptatea lor, și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele și de nelegiuirile lor". De aceea se vorbește de un nou legământ. Și a spus vechi pentru cel dintâi, și ceea ce se dă ca vechi se învechește, este aproape de a se stinge. Înțelegem că și în Noul Testament se vorbește despre acest timp al Apocalipsei. Practic, toată Biblia vorbește despre aceste 21 de evenimente finale din istoria acestei lumi. Șapte sigilii, șapte trâmbițe, șapte ultime plăgi, după care Împărăția lui DUMNEZEU va fi așezată pe deplin în această lume. Întorcându-ne la cartea Zaharia, mergem acum, pentru că am citit versetul 9, "că într-o singură zi voi îndepărta păcatul de pe pământ". Să mergem la cartea Daniel capitolul 9. O vom citi, chiar dacă am citit-o și în alte studii. Este o profeție cu împlinire multiplă, cel puțin două împliniri. Și trebuie să înțelegem că rugăciunea lui Daniel, din acest capitol, care ocupă cea mai mare parte a acestui capitol 9, este pentru pocăința poporului Său și pentru iertarea poporului Său. Și Domnul va da iertare, dar va da iertare numai condiționat și numai în vreme de necaz. El va da iertarea finală după timpul de necaz, când se va încheia harul. Daniel se roagă și Daniel îi reprezintă pe toți cei care vor fi preoți ai lui DUMNEZEU în această lume, adică vor avea o viață curată, își vor cunoaște Biblia, vor înțelege că trebuie să se roage. Și aceștia se vor ruga neîncetat, zi și noapte, pentru pocăința Occidentului, a lui Iacob, care este nepocăit. Și după ce se roagă insistent pentru pocăință și pentru ca Ierusalimul distrus de Nabucodonosor să fie

reconstruit, îngerul Gabriel este trimis la el și spune din versetul 22: "Și m-a făcut să înțeleg. Și a vorbit cu mine și a zis: Daniel, am ieșit acum ca să-ți dau ție înțelepciune și pricepere". Acestea sunt cuvintele promise în Daniel 12, unde citim la început. Înțelepciune și înțelegere pentru ultima generație sfântă. "La începutul rugămintilor tale a ieșit cuvântul și am venit să te învăț, pentru că tu ești un om mult iubit. Înțelege deci cuvântul și înțelege viziunea". Dar ea va fi înțeleasă doar de ultima generație, pentru că Daniel îi reprezintă aici de fapt pe cei 144 de mii de preoți ai lui DUMNEZEU, cei care în aceste zile din urmă își vor înălța rugăciunile de mijlocire pentru iertare. Iar iertarea va fi dată după cele șapte trâmbițe. De la versetul 24 înainte: "Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului Tău și asupra cetății Tale sfinte, ca să sfârșească fărădelegea și să pună capăt păcatului și să ispășească nelegiuirea, să aducă dreptatea veacurilor și să sigileze viziunea și profeția și să ungă sfânta sfintelor". Acest lucru s-a împlinit în trecut la nivel local și literal cu poporul Israel. A fost o profeție locală pentru Israel, dar aceasta indică o profeție generală, globală, pentru tot Israelul lui DUMNEZEU din această lume, deoarece Noul Testament spune că Israelul lui DUMNEZEU nu sunt cei din sânge, ci cei din spirit. Așadar, Domnul are o împlinire pentru această profeție la nivel mondial cu Israel sau cu occidentul mondial. "Să știți deci și să înțelegeți că de la ieșirea cuvântului de restaurare și de zidire a Ierusalimului până la Mesia, prințul, vor fi șapte săptămâni și șaiszeci și două de săptămâni; piața și zidul vor fi zidite din nou în vremuri tulburi." Aici se vorbește despre o reconstruire a Ierusalimului și se spune că se va face în vremuri tulburi. Ei bine, Ierusalimul din vechime, din timpul lui Daniel, când era în ruine, în timpul lui Daniel, a fost reconstruit în vremuri tulburi, dar nu atât de tulburi, pentru că popoarele dușmane nu erau atât de numeroase și nu au reușit să îi oprească. Dar acela a fost un simbolism, un simbolism pentru lucrarea pe care DUMNEZEU vrea să o facă în aceste zile. Domnul are de reconstruit un Ierusalim spiritual și un templu și ziduri care în realitate sunt noul Ierusalim și care în realitate este mireasa, este poporul sfânt, este poporul pe care Domnul îl va răscumpăra. Și citim mai departe pentru că ne interesează în mod deosebit aceste ultime cuvinte, pentru că dacă capitolul s-ar fi încheiat aici poate că nimeni nu ar fi înțeles că are legătură cu sfârșitul lumii. Dar datorită a ceea ce scrie în special în ultimul verset, adică în aceste două versete, dar în ultimul verset într-un mod special, ne dăm seama că are de-a face cu sfârșitul lumii, cu sfârșitul acestei lumi a păcatului. Versetele 26 și 27: "Și după șaiszeci și două de săptămâni, Mesia va fi stârpit, dar nu pentru el însuși, și poporul unui prinț care va veni va nimici cetatea și sanctuarul, cu un potop va fi sfârșitul ei, și până la sfârșitul războiului va fi stârpită cu pustiiri". Am înțeles? Ceea ce citim este Matei 24 între ghilimele, este o profeție de tipul Matei 24, adică o dublă împlinire. Matei 24 arăta spre distrugerea Ierusalimului, dar arăta și spre sfârșitul lumii, spre distrugerea finală a lumii și a păcatului, mai ales că nu cei drepti vor fi distruși, ci păcătoșii. Acesta este un mic Matei 24 și acum vom vedea ce legătură are, în mod special, cu sfârșitul lumii. De la mijlocul acestui verset 26 ne vorbește despre sfârșitul lumii, nu ne vorbește despre ceea ce s-a întâmplat în trecut. Spune aici: "... și poporul unui prinț care va veni va nimici cetatea", acest lucru s-a întâmplat în anul 70, dar vorbește și despre Ierusalimul care este Occidentul. "Un prinț al unui popor care va

veni", adică în viitor va distruge o parte din Occident și odată cu potopul va fi sfârșitul ei sau al lui, al ei sau al lui, vom vedea mai departe. "Și până la sfârșitul războiului va fi stârpită cu pustiiri" și acum vom înțelege mai bine cu versetul 27. "Și într-o săptămână", aici nu se spune alta, dacă au tradus așa, se spune una, adică șapte ani. "...și într-o săptămână va confirma legământul cu mulți". Care legământ? Tocmai am citit despre noul legământ în capitolul 8 din Evrei, acest nou legământ va confirma pe mulți în Occident. "Și într-o săptămână", adică în șapte ani, asta înseamnă cele șapte sigilii, cele șapte trâmbițe, așa cum am spus, cele șapte sigilii și cele șapte trâmbițe sunt timpul pentru a confirma noul legământ, adică sfințirea și sigilarea pentru unii în timp de pace, pentru alții în timp de neceaz, fiecare cum dorește. "Și într-o săptămână va confirma legământul pentru mulți, iar în mijlocul săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare". Și aici vorbește despre răstignire, pentru că este o profeție amestecată cu lucruri legate de sfârșitul lumii. S-ar putea ca acest sacrificiu și această jertfă să se repete, nu știm ce va îngădui Domnul, dacă Domnul va îngădui sacrificiul unei națiuni, adică al martirilor, pentru ca sângele lor să producă roade și să-i determine pe alții să se pocăiască, Domnul o va îngădui. În momentul de față vedem martirii din Ucraina și nu știm ce se va întâmpla la mijlocul săptămânii, adică peste un an și jumătate sau peste doi ani, la mijlocul săptămânii se poate întâmpla o jertfă, Domnul a fost jertfit, nevinovatul, se poate întâmpla ca o națiune nevinovată să fie jertfită, nu știm. Nu știm ce se va întâmpla cu Ucraina, dacă va învinge sau dacă va trebui să calce pe urmele Domnului Isus Cristos, după o viață de atacuri și asupririri și chinuri, după trei ani și jumătate de războaie și conflicte din partea celor neconvertiți împotriva vieții Lui, a vieții Domnului, a sfârșit prin a fi răstignit. Nu știm dacă acest lucru se va repeta cu Ucraina, nu știm dacă Domnul a ales Ucraina pentru un astfel de scop. Continuăm de la mijlocul versetului 27: "... după", adică în a doua jumătate a săptămânii, după sacrificiu și jertfă, "... după mulțimea de abominații va fi pustiire. Și aceasta până la o desăvârșire deplină, și ceea ce este hotărât se va vărsa asupra pustiitorului". Adică, aici se vorbește de două lucruri, odată cu mulțimea urâciunilor Ierusalimul va fi nimicit. Pentru că înainte ca Ierusalimul din vechime să fie distrus, Domnul a fost răstignit după ce a slujit timp de trei ani și jumătate, în prima parte a săptămânii de șapte ani, săptămâna a 70-a, aceasta înseamnă că jertfa de care se vorbește aici va fi la sfârșitul celor trei ani și jumătate de război al Rusiei împotriva Ucrainei. Dacă va fi un sacrificiu și Domnul aici a profețit un alt sacrificiu pentru ca Israelul, citez, de astăzi, Occidentul, să se trezească, atunci înseamnă sacrificiul Ucrainei sau al președintelui Zelenski sau un sacrificiu care să trezească Occidentul, pentru că vedem că nu se trezesc, nu vor să participe, nu vor să pună brațul, nu vor să ajute mai tare din toată inima.

Apoi, după aceasta, după sacrificiu, vor începe pentru noi cele șapte trâmbițe. Atunci, cu mulțimea de abominații, va veni pustiirea de către China și aliații ei, probabil asupra Occidentului. Vor fi abominații, de ce vorbește despre abominații? Pentru că știm de urâciunea(abominația) pustiirii și știm că există un timp în care armata romană și-a pus semnul și există un alt timp, trei ani mai târziu, când acest semn s-a împlinit prin distrugerea Ierusalimului. Asta înseamnă că steagul roman, steagul roșu al împărăției lui Satana, a fost pus la granița Israelului sau a Ierusalimului, în Ucraina, de la începutul

acestui război și după trei ani și jumătate se va întâmpla ceea ce s-a întâmplat în anul șaptezeci, va veni distrugerea de către romani, dar va veni un alt general, nu este același, nu a venit același, va veni altul, pentru că mi se pare că cel care a atacat a murit, nu a mai putut să vină, a venit un alt general care a atacat și a distrus Ierusalimul. Asta înseamnă că o altă putere, o altă împărăție, probabil China, va veni, nu va sta doar la porți, ci va veni cu pustiiri sau cu urâciuni în Occident, va distruge, va face distrugerii, va vizita țările din Occident și orașele într-un mod special pentru că marile orașe și orașele vor fi locul care va fi vizat, locul unde Domnul îi va fi adunat pe cei răi, pe cei care nu vor să se pocăiască. Și apoi, continuă și spune: "... până la o mistuire completă a celor răi". Nu este o mistuire completă a tuturor, ci a celor răi, pentru că, dacă ne gândim la Ierusalim în anul șaptezeci, au murit toți? Nu, nu au murit toți, așa cum în distrugerea Ierusalimului, în prima distrugere a lui Nabucodonosor nu au murit toți, ci au rămas cei mai săraci ai pe țării, o rămășiță. Înțelegem că cei săraci cu duhul, cei săraci vor fi cruțați, cei care se pocăiesc vor fi cruțați de această mistuire. Nu cred că acest lucru se referă la cele șapte plăgi, ci la cele șapte trâmbițe. Iar ultima parte a acestui verset douăzeci și șapte ne arată sau ne vorbește despre ultimele șapte plăgi. Iar după aceasta, vrea să spună, "ceea ce este determinat". Ce a fost determinat de DUMNEZEU? DUMNEZEU a hotărât de la începutul mării controversate din această lume, de acum șase mii de ani, Domnul a hotărât distrugerea prin foc pentru Satana și îngerii lui și pentru toți cei care se vor alătura lor. "Determinat", acest lucru a fost determinat, acest lucru nu poate fi evitat, această distrugere determinată. "Ceea ce este determinat", cele șapte plăgi, "vor fi turnate asupra pustiitorului", asupra celui care a pustiit Occidentul. Așadar, dacă se va revărsa asupra pustiitorului, înseamnă că nu tot Occidentul va fi distrus și că va păstra chiar și capacitatea nucleară de a-l distruge pe pustiitor, evenimente descrise în Apocalipsa. Apocalipsa cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece. În aceste capitole, ultimele șapte plăgi sunt descrise într-un mod special. Trecând acum la celălalt text pe care ni l-a dat Domnul, celelalte două texte, pentru că ne-a dat două texte despre această zi a ispășirii, Daniel șapte și opt, nu vom citi decât câteva versete. Începe de la versetul douăzeci, ceea ce ne-a dat Domnul pentru această zi, versetul douăzeci din Daniel șapte. Și vom citi de la versetul douăzeci și unu. "Și am văzut cornul acesta", adică cornul cel mic. Am vorbit despre el, cornul mic; se spune că vine după cele zece coarne și este cronologic. Ca să înțelegem aici, fiara pe care o avem, a patra fiară, nu are șapte capete ca în Apocalipsa. De ce? Pentru că capetele sunt cronologice, Domnul a dat mai multă lumină asupra acestui lucru. Am mai spus în trecut că capetele pot fi cronologice și într-adevăr capetele sunt cronologice, capetele sunt etape de timp sau putere și autoritate de distrugere care a fost dată lui Satan și regatelor sale din acea vreme.

De aceea sunt șapte capete în Apocalipsa și fiecare cap l-a succedat pe celălalt, adică, după ce un cap a fost distrus sau a dispărut, atunci a apărut un alt cap, apoi un alt cap și încă un cap, dar în Apocalipsa 17 se arată, simbolic, fiara având cele șapte capete, pentru a înțelege că fiara, animalul, este unul singur, este Roma, este caracterul roman, este cruzimea romană care a animat toate aceste regate care au făcut distrugere, au ucis multe vieți, mulți oameni nevinovați în această lume. Și aici ni se arată fiara, nu cu

șapte capete, pentru că simbolistica din Daniel 7 nu are scopul Apocalipsei, nu are același scop de a descrie totul, ci de a da o imagine, o mică imagine a ceea ce se va întâmpla. Deci aici găsim cele zece coarne, dar aici coarnele care sunt pe fiară își dau puterea fiarei, adică aceste coarne, aceste zece coarne sunt pe capul fiarei, sunt coarne cu care fiara împunge, sunt puteri, sunt națiuni, sunt regi sau regate sau imperii folosite de această fiară pentru a ucide și sunt folosite de un singur cap, pentru că toate sunt pe un singur cap. Acestea sunt regate pe care Satana le-a folosit dându-le caracterul imperiului roman, dându-le caracterul de cruzime și de ucidere a nevinovaților. Aceste zece regate, în cele din urmă, în starea lor finală, adică după mii de ani, după poate două mii de ani, aceste regate sunt transformate și, în cele din urmă, în starea lor finală, cea din Apocalipsă, aceste zece coarne au un alt caracter, sunt convertite. De exemplu, o parte din aceste zece coarne, de exemplu, ar putea fi imperiul german, imperiul francez, imperiul englez al Angliei care au ucis, imperiul spaniol și alte imperii care alcătuiesc Europa și care în trecut au ucis nevinovați, au avut o politică de expansiune, o politică imperialistă, așa cum au Rusia și China astăzi, iar în expansionism sau imperialism este inevitabil să ucizi nevinovați. Deci acestea au avut caracterul roman, caracterul Romei, toate aceste națiuni care astăzi nu mai au acest caracter, astăzi ele luptă împotriva imperialismului și împotriva încălcării granițelor sau a violării granițelor oricărei națiuni, sunt țări ale libertății, de aceea Apocalipsa spune că ele au dat putere fiarei în trecut, au dat putere, în Apocalipsa 17 se spune așa, dar în ultima fază, în aceste zile, aceste coarne termină de dat putere fiarei. Cred că încă o mai dau într-o oarecare măsură, pentru că permit Rusiei să ucidă, nu intervin militar și nu pun suficiente embargouri pe vânzările lor de gaz, care este principalul lucru care alimentează războiul din Ucraina, adică, doar în acest sens, doar în acest sens încă mai dau puterea fiarei, care acum fiara finală este comunismul. De-a lungul istoriei a avut șapte capete și ultimul cap a fost rănit mortal, pentru că ultimul cap a fost în cel de-al Doilea Război Mondial, nazismul împreună cu fascismul și cu imperiul japonez, dar pentru Europa a fost nazismul și fascismul. Aceste trei coarne criminale, genocidare, aceste trei coarne au fost smulse în prezența fiarei, în prezența cornului mic, adică pentru ca comunismul să aibă putere în această lume, fascismul și nazismul și chiar și imperiul japonez trebuiau să dispară pentru că erau dușmani, deși sunt toți criminali, sunt toate puteri criminale, erau dușmani între ei. Comunismul a smuls aceste trei coarne. În prezența comunismului, în cel de-al Doilea Război Mondial, nazismul, fascismul și imperiul japonez au dispărut, au fost înfrânte, imperiul japonez prin intervenția Chinei, iar celelalte prin intervenția Rusiei. În acest fel trebuie să înțelegem aceste coarne; imperiul nazist era teritoriul Germaniei care astăzi nu mai este nazist, acel corn a fost smuls, acum această națiune nu mai dă putere fiarei, nu mai ucide. Imperiul fascist, acum este Italia, acum Italia are un alt caracter, sunt coarne care au fost smulse din cauza caracterului lor de odinioară, din cauza caracterului fiarei, acest caracter a fost smuls, acum sunt națiuni pașnice. Iar imperiul japonez, Japonia, astăzi este un regat democratic, un regat unit cu Occidentul. Sunt coarne care au fost smulse de comunism, coarnele, adică ceea ce au fost aceste puteri înainte, în cel de-al doilea război mondial, acest lucru a fost smuls, aceste națiuni există încă, dar cu un alt

caracter, un caracter occidental, pașnic. Dar cornul mic a devenit mare, pentru că acesta este comunismul, cornul mic este a doua fiară din Apocalipsa 13, am arătat-o în trecut. Dacă vrei să înțelegi acest lucru, ascultați cel puțin temele de la numărul 94 înainte până în prezent și fericiți cei care vor putea să asculte toate temele de la începutul războiului, veți înțelege mai multe lucruri, dar despre aceste teme puteți asculta, studia temele de la 94 până în prezent și veți înțelege de ce prima fiară din Apocalipsa 13 este acea Romă care a unit aceste puteri în primul și în al doilea război mondial și a fost rănit de moarte al șaptelea cap, cel din secolul trecut, a fost rănit de moarte în primul și în al doilea război mondial.

Aparent în Europa a fost pace doar după cel de-al doilea război mondial, deși Domnul a arătat că nu se poate gândi la pace pentru că a permis războiul rece, a arătat că rămâne acest cap, al șaptelea cap care a fost rănit de moarte, nu a murit și are alt nume, acea putere de ucidere și dictatură, de opresiune încă mai există, dar sub numele de comunism de data aceasta, dar timp de 70 de ani a fost ignorată și acum inevitabil acest cap care a fost rănit de moarte, aparent al optulea cap, al șaptelea este din numărul șapte, dar este al optulea pentru că nu este același, nu sunt naziștii, dar timp de 70 de ani acest lucru a fost ignorat și acum inevitabil acest cap rănit de moarte se pare că este al optulea, este din numărul celor șapte, dar este al optulea pentru că nu este același, adică nu sunt naziștii și fasciștii și ceilalți din primele două războaie mondiale, ci este comunismul, dar este același cap, este al optulea cap și are același caracter ca și al șaptelea cap. A omorât chiar mai mult decât a omorât al șaptelea cap al acestei bestii, al optulea cap a omorât mai mulți oameni, a omorât sute de milioane de oameni, ceea ce al șaptelea cap nu a reușit să facă încă, nu a ajuns la sute de milioane, nazismul, fascismul, imperiul japonez și toate celelalte de la primul război mondial, otomanismul, imperiul austro-ungar și sacralul Imperiu Germanic, acestea împreună nu au ucis cât a ucis comunismul, de aceea al optulea cap din Apocalipsa 17 este din numărul celor șapte. Adică este din caracterul său, fiara nu este înfățișată cu opt capete, este înfățișată cu șapte, pentru că al șaptelea cap a fost tăiat, sau a primit o rană mortală, dar a înviat. Adică a apărut din nou în viață, altul, aparent al șaptelea, dar nu este același, este un al optulea, dar în locul celui de-al șaptelea, adică va juca același rol pe care l-a jucat al șaptelea cap. Și aici am vrut să ajungem la Daniel 7, versetul 22; să mai citim o dată versetul 20. La sfârșit se spune că acest corn mic care are ochi și gură și vorbește lucruri mari, "înfățișarea lui este mai mare decât cea a asociaților lui"; cuvântul din original este fie tovarăși, fie asociați, adică și celelalte coarne erau de asupra, cele pe care le-a smuls. Am vorbit că în primul război mondial au fost smulse trei și acest lucru s-a repetat în al doilea război mondial, alte trei puteri, alte trei coarne opresive și asta în prezența Rusiei, Rusia a fost prezentă în primul război mondial și a fost prezentă și în al doilea război mondial. În primul război mondial nu era încă URSS, ci era ceva intermediar, era ceva în curs de a deveni URSS, iar în al doilea război mondial era o națiune pe deplin comunistă și trei au fost smulse, așa cum a prezis Biblia. "Și înfățișarea lui este mai mare", adică acest corn mic a devenit mai mare decât aceste coarne mai înalte și are o gură cu care minte și ochi îngâmfați. Ochii arată aroganța spiritului, mândria. Versetul 21: "Și am văzut cornul acesta făcând război cu sfinții și

biruindu-i"; toate acestea s-au întâmplat după ce aceste trei coarne au fost smulse, astfel încât în locul lor a apărut al unsprezecelea corn, care este din numărul celor zece. Așa cum se spune despre capete că al optulea este din numărul celor șapte, tot așa și cornul al unsprezecelea este din numărul celor zece, acestea sunt puteri asupritoare, sunt Roma, Roma deghizată. "Și am văzut cornul acesta făcând război cu sfinții și biruindu-i"; așa cum am mai spus, comunismul, după cel de-al Doilea Război Mondial și până în prezent, a ucis sute de milioane de oameni nu numai în Rusia, ci și în China sub Mao și în Coreea de Nord sub dinastia Kim. Sfinții, cei nevinovați, au fost uciși, iar printre sfinți se numără cei care au depus mărturie cu gura lor, cei care au protestat și au fost întemnițați, uciși, torturați, acestea sunt lucruri teribile, ceea ce a făcut comunismul în secolul trecut și continuă să facă în acest secol și în Coreea de Nord, în special în Coreea de Nord. Iar acum Rusia acționează în Africa, ceea ce a făcut în Africa și ceea ce face în Ucraina, deci duce război împotriva sfinților și îi învinge, aparent învinge.

Posibil, acest verset 21, să conțină mai mult adevăr. Interpretarea este că acest verset 21 se referă la cele șapte trâmbițe; în cele șapte trâmbițe, acest corn mic, sau al optulea cap al fiarei, sau a doua fiară din Apocalipsa 13, va face război împotriva sfinților Celui Preaînalt. Adică, Occidentul este numit "sfinții Celui Preaînalt". "Și i-a biruit"; știm că timp de trei ani și jumătate îi va birui. În cele șapte trâmbițe, vestul va fi biruit timp de trei ani și jumătate. Versetul 22: "Până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și s-a dat judecata sfinților Celui Preaînalt, a venit vremea și sfinții au pus stăpânire pe împărăție". "A venit timpul" pentru că sfinții au fost sfințiți în întregime. Ce timp a venit? Sfârșitul celor șapte trâmbițe, așa cum citim în Zaharia. Acolo se spune: "Toată făptura să tacă înaintea lui EU SUNT, căci El s-a trezit din locașul Său sfânt". Acest verset 13 este spus în contextul restaurării, după cele șapte trâmbițe, când se vorbește despre noul legământ, dar cu alte cuvinte. "Ei vor fi poporul Meu, Eu voi locui în mijlocul lor". Și mai spune: "Toată făptura să tacă înaintea lui EU SUNT, pentru că El s-a trezit din locuința Sa sfântă". Este posibil ca acest lucru să se refere la sfârșitul celor șapte trâmbițe, nu la început, așa cum am spus, adică El se va trezi pentru a pedepsi fiara după ce a sfințit Occidentul. De asemenea, aici, în Daniel 7, versetul 22, se spune: "Până ce a venit Cel Îmbătrânit de zile", este vorba de același eveniment. "Până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt". De ce a fost dată judecata? Pentru că, înainte, judecata a fost ținută de fiară, ea a primit puterea de a-i ucide pe sfinți timp de trei ani și jumătate, dar acum puterea este luată de la fiară și dată acestor oameni care au fost purificați timp de trei ani, sfințiți; Occidentul primește judecata de la Cel Preaînalt. "Și a venit vremea și sfinții au pus stăpânire pe împărăție", adică au pedepsit fiara, iar după ce vor pedepsi și vor distruge comunismul și toată opresiunea din această lume, pământul va fi făcut Israel, va trece din nou în posesia lui Israel, între ghilimele, va trece din nou în posesia sfinților Celui Preaînalt din Occident. Occidentul, sau adevărata democrație, în acest moment, se va răspândi și va acoperi tot pământul, inclusiv regatele deținute anterior de Satana, acestea care acum sunt comuniste; așa trebuie să înțelegem aceste cuvinte. Și apoi descrie din nou spunând: "A patra fiară va fi o a patra împărăție pe pământ". Când spune "a patra împărăție" nu înseamnă că sunt

doar patru împărății care au făcut ce au vrut, ci patru caractere diferite: unul a fost caracterul Babilonului, altul a fost caracterul Medopersiei, altul a fost caracterul Greciei și altul este caracterul Romei. Cu toate că Medo-Persiei, ursul, așa cum este simbolizat aici, i s-a spus: "mănâncă multă carne", adică a omorât oameni. Roma comite genocid, este ceva mult mai mare, ucide nevinovați fără sens, este excedentă de sânge. Mao în China a ucis peste 70 de milioane de oameni doar pentru că așa a vrut el; Stalin a ucis 7 sau 9 milioane de ucraineni. Este un caracter diferit, este mult mai crud și mai feroce și mai criminal. Deci, a patra fiară va fi un al patrulea regat pe pământ, care va fi mai mare sau "diferit", în original, diferit de toate celelalte regate. Adică, toate regatele romane, toate cele șapte capete ale fiarei romane au avut asemănări între ele, s-au arătat întotdeauna ostile.

Întotdeauna au fost regate care au dat dovadă de putere, de ostilitate și de dorință de expansiune, dar al optulea cap, comunismul, este un regat mincinos, este un regat care minte, care spune că vrea pace și nu face războaie de expansiune, dar în realitate, însăși doctrina comunismului sau marxismului, doctrina marxistă spune că acest comunism trebuie să acopere tot pământul, altfel va fi în pericol de a dispărea. Asta înseamnă că comuniștii vor să domine lumea și asta se ascunde în spatele cuvintelor lor mincinoase; de aceea este diferit, pentru că arată un chip de înger de lumină, dar în spatele lui este același lup; "care se va deosebi de toate celelalte împărății și va devora tot pământul", chiar și propria lui țară, pentru că își ucide și poporul nevinovat, "și va devora tot pământul". El va ataca Occidentul în cele șapte trâmbițe. "...și-l va călca în picioare și-l va sfărâma", asta va face comunismul. "Iar cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceea se vor ridica zece împărați, iar după ei se va ridica altul", adică după ei, după ce dispar aceștia, iar ultimii trei dispar în fața celui alt. "... și după ei se va ridica altul, care va fi diferit de cei dintâi, și va răsturna trei împărați"; cei trei din al doilea război și din primul război. Cred că această profeție s-a împlinit de două ori sau se referă doar la cel de-al doilea război mondial, când comunismul era comunism în realitate, instaurat în URSS.

Versetul 25: "Și va rosti cuvinte împotriva Celui Preaînalt și va nimici pe sfinții Celui Preaînalt". "Când veți face unul din aceste lucruri unuia din acești frați ai Mei, Mie Îmi veți face", a spus Domnul Isus. Adică atunci când spune împotriva sfinților Celui Preaînalt, adică împotriva poporului Său, împotriva împărăției Sale democratice, dar și împotriva Lui însuși, pentru că acești comuniști, acești dictatori comuniști, au instituit închinarea la morți și la ei înșiși, adică primesc închinare ei înșiși. Ei vorbesc împotriva Celui Preaînalt, "și vor distruge pe sfinții Celui Preaînalt și se gândesc să schimbe vremurile și legile". După cum se spune aici, acest lucru este încă în viitor. Sfinții Celui Preaînalt vor fi zdrobiți în timpul celor șapte trâmbițe, într-un mod special, astfel încât este notat aici în Daniel ca fiind o profeție; se referă la cele șapte trâmbițe. Și pentru că va vedea că va câștiga, că are succes, se va gândi să schimbe vremurile și legea. Adică, va dori să schimbe total ordinea mondială și toate legile. "Și vor fi dați în mâna lui până la un timp, timpuri și jumătate de timp". Dacă înțelegem, acești trei ani și jumătate sunt a doua jumătate a săptămânii de șapte ani. Ei vor fi dați în mâna Lui timp de trei ani și jumătate. "Cu toate acestea, judecata se va așeza", se spune aici, este același

cuvânt, este același eveniment descris în versetul douăzeci și doi și în Zaharia, unde am citit. "Dar judecata va șede", judecata adevărată, nu judecata de cercetare, ci judecata finală, când fiecare se va hotărî la stânga sau la dreapta, fiecare va primi fie semnul fiarei și se va pune în mintea lui de partea fiarei, de partea comuniștilor, fie sigiliul lui DUMNEZEU și se va hotărî cu mintea lui să susțină, cu prețul vieții sale, al libertății sale, să susțină lumea liberă, împărăția libertății. "Dar judecata se va așeza, și i se va lua stăpânirea, astfel încât va fi distrus și ruinat până la capăt." Acest lucru se va întâmpla la sfârșitul celor șapte trâmbițe, iar cei care vor face acest lucru sunt cele zece coarne. Scrie că cele zece coarne din Apocalipsa șaptesprezece vor distruge complet curva și fiara. Versetul 27: "și împărăția, stăpânirea și maiestatea împărățiilor de sub tot cerul (întreaga lume) vor fi date poporului sfinților Celui Preaînalt, a căror împărăție este o împărăție veșnică, și toate stăpânirile le vor sluji și se vor supune lor", adică toate țările din întreaga lume vor trebui să accepte și vor accepta de bunăvoie adevărata împărăție democratică, fără corupție, fără nedreptate, fără ofensă adusă lui DUMNEZEU, fără asuprire a vreunui cetățean. Este ceea ce am vrut să subliniem în Daniel, capitolul șapte, și o să ne uităm la Ieremia, pentru că Domnul ne-a dat, exact în acest serviciu, o parte din Ieremia șase și șapte, ca să înțelegem că Domnul vorbește același lucru, pentru că mesajul Său real este de a-i arăta lui Iacob păcatele lui, de a chema Sionul la pocăință. Și El îi arată păcatele aici, care sunt păcatele? Mai întâi de toate, El spune ce vor primi pentru că sunt în păcat, pentru că nu se pocăiesc, vorbind despre Occident. "Casele lor vor fi predate altora, moștenirile lor și, de asemenea, nevestele lor, pentru că Îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor pământului, zice EU SUNT, pentru că de la cel mai mic dintre ei până la cel mai mare dintre ei (aceeași expresie din Apocalipsa treisprezece, mic și mare), fiecare merge după lăcomie, și de la profet până la preot toți sunt înșelători". Profetii între ghilimele, preotul între ghilimele, sunt conducătorii Occidentului. "Și vindecă cu lejeritate stricăciunea fiicei poporului Meu, zicând pace, pace, și nu este pace. Oare le-a fost rușine că au făcut urâciune? Nu, într-adevăr, nu le-a fost rușine, nici nu știu încă să se rușineze, de aceea vor cădea printre cei ce vor cădea, vor cădea când îi voi vizita, zice EU SUNT." Sunt două vizite, una este a Occidentului, una este a Orientului, între ghilimele; una este a Împărăției lui DUMNEZEU, una este a împărăției lui Satan. Aici se vorbește despre cele șapte trâmbițe. "Așa zice EU SUNT: Stați pe căi, vedeți și întrebați care sunt cărările vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea". Adică, care este caracterul bun? Care este caracterul care este acceptabil înaintea lui DUMNEZEU, astfel încât El să nu aducă blestem pe pământ? Care este caracterul? Caracterul din vechime, caracterul lui Isus Cristos, "și umblați în el". "Veți găsi odihnă pentru sufletele voastre, dar, au spus ei, noi nu vom umbla". Asta înseamnă că au ales semnul fiarei, înseamnă că sunt cu răul în minte, vor să fure, vor să iubească banii, vor să facă tot felul de rele, încă aici, în Occident. Versetul 17: "Și am ridicat peste voi străjeri, zicând: Ascultați sunetul trâmbiței! Și ei au zis: Nu vrem să auzim!" De aceea, ascultați, neamuri, și cunoașteți, adunare a lor, ascultă pământule; iată, voi aduce răul peste acest popor, rodul gândurilor lui, pentru că nu au ascultat cuvintele Mele și au urât legea Mea." Care lege? Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși și pe DUMNEZEU mai presus de toate. Ei au urât legea

iubirii. "Pentru ce este tămâia aceasta din Saba și trestia cea bine mirositoare dintr-o țară îndepărtată? Arderile voastre de tot nu sunt după voia Mea, și jertfele voastre nu-Mi fac plăcere". Cu alte cuvinte, ceea ce fac acum țările din Occident, ajutând Ucraina, nu este pe placul lui DUMNEZEU, nu este pe placul Lui, pentru că alături de binele pe care îl fac, fac și răul, iar amestecul de bine și rău nu este pe placul Domnului. "De aceea, EU SUNT spune aceasta: Iată, pun pietre de poticnire înaintea acestui popor, și tații și fiii împreună vor cădea peste ele; vecinul și aproapele său vor pieri. Așa zice EU SUNT: Iată, vine un popor din țara de la nord și o mare națiune se va ridica de la hotarele pământului." Țara de la nord este țara lui Satana în această lume. Împărăția nordului este împărăția lui DUMNEZEU în ceruri, dar el a vrut să uzurpe tronul lui DUMNEZEU și a numit împărăția lui Satana aici, pe pământ, după numele cu care DUMNEZEU și-a numit împărăția Sa. Țara nordului este țara regelui nordului din Daniel 11. Este țara nordului pentru că răul vine din nord și din nord sunt rușii, din nord au numele lor roșu, iar capitala nordului este numele capitalei Chinei, Beijing sau Peking. Se numește orașul de la nord. Beijing sau Peking, literalmente, în chineză, înseamnă orașul de la nord. Deci, dacă vrem să înțelegem literal, răul pe care DUMNEZEU îl va trimite vine din China. China s-a pregătit, s-a înarmat bine și are o armată mare, o tehnologie și un armament asemănător cu cel al Statelor Unite, și are suficient pentru a putea biciui Occidentul timp de trei ani și jumătate. "Arcul și scutul vor apuca, cruzi sunt ei, care nu vor avea milă; glasul lor va suna ca marea și vor călări pe cai ca niște oameni pregătiți de război împotriva ta, fiică a Sionului. Noi am auzit faima lor și mâinile noastre au slăbit; ne-a apucat abgustia, durerea ca a unei femei care dă naștere."

Acum înțelegem că durerea nașterii se referă la cele șapte trâmbițe. "Nu ieșiți pe câmp și nu mergeți pe drum, căci sabia și frica vrăjmașului sunt pretutindeni. Fiica poporului Meu, încinge-te cu sac și tăvălește-te în cenușă, jelește ca pentru un fiu unic, plânge de amărăciune, căci distrugătorul va veni curând asupra noastră". Domnul îndeamnă la pocăință, la post și la pocăință. Dacă vreți să înțelegeți cu alte cuvinte, aceleași scene se regăsesc în Ioel. "Ca fortăreață te-am pus în mijlocul poporului Meu, ca un turn".

Acum îi vorbește profetului Ieremia. "Ca fortăreață te-am pus în poporul Meu, ca un turn. De aceea vei cunoaște și vei cerceta calea lor. Ei toți, prinți răzvrătiți, umblă în înșelăciune, sunt de aramă și de fier. Toți sunt corupători", sau corupți pur și simplu.

Există corupție în Occident? Da, există corupție. Este corupția caracteristică democrației? Nu, nu este. Corupția este o caracteristică a comunismului. Eu am trăit în comunism. Comunismul este un guvern plin de corupție. Corupția este un păcat al Babilonului care există în Occident și trebuie să dispară. "Foalele sunt arse, plumbul s-a mistuit, topitorul s-a topit, pentru că cei răi nu sunt smulși, sau răul nu este smuls."

Versetul 30: "Îi vor numi argint respins, pentru că EU SUNT i-a respins". Acest lucru se va spune pentru o parte a vestului, pentru cei care nu vor dori să se pocăiască. Și apoi continuă cu același lucru, îl trimite pe Ieremia la ușa templului lui DUMNEZEU din Ierusalim. Cu alte cuvinte, acest mesaj este pentru conducători. Acest mesaj din capitolul 7 se adresează direct liderilor din Occident. Liderii din vest, președinții, politicienii, miniștrii, toți liderii din vest ar trebui să-l citească și să-l înțeleagă, ca să nu moară. "Stai la ușa Casei lui EU SUNT și predică acolo acest cuvânt și spune: Ascultați

cuvântul lui EU SUNT, toți cei din Iuda, voi care intrați pe aceste porți ca să vă închinați lui EU SUNT. Așa vorbește EU SUNT al oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Îndreptați-vă căile și faptele voastre și vă voi face să locuiți în acest loc. Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, zicând: Templul lui EU SUNT, templul lui EU SUNT, templul lui EU SUNT este acesta." Să ne amintim de acțiunile din anul 70 ale acestor preoți care au strigat și de asemenea cu poporul care s-a închis în templu, ei au strigat: "Acesta este templul Domnului". Ei credeau că templul din Ierusalim nu va fi distrus niciodată, deși în trecut fusese distrus o dată de Nebucadnețar, dar în anul 70 au uitat acest lucru, s-au închis acolo, ca în arca lui Noe, credeau că arca poate salva chiar și pe păcătoși. Nu, dacă sunt păcătoși care intră în arca lui Noe, DUMNEZEU va distruge arca împreună cu păcătoșii. Așa că nu le-a folosit la nimic să se închidă în templu și nu le va folosi la nimic celor din vest să se închidă în buncărele lor sau în orice loc sigur în care cred că vor fi în siguranță. Poate că mulți vor fugi în Statele Unite, crezând că nu vor putea cuceri sau învinge sau ataca Statele Unite, iar acest lucru le va fi fatal. "Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, ci, dacă vă veți îndrepta temeinic căile și faptele voastre, dacă veți face dreptate între om și aproapele său, dacă nu veți asupra pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta și dacă nu veți umbla după alți dumnezei, spre vătămarea voastră, vă voi face să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri pentru totdeauna. Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase care nu folosesc la nimic", iar acum vom vedea păcatele: "furtul, uciderea, adulterul, jurămintele false, aducerea de tămâie lui Baal și umblarea după dumnezei străini pe care nu i-ați cunoscut. Veniți deci să stați în fața Mea în această casă care se cheamă cu numele Meu și să spuneți: Suntem izbăviți, ca să faceți toate aceste urâciuni? Această casă care se cheamă cu numele Meu este o peșteră de tâlhari înaintea ochilor voștri?" Ce este casa de rugăciune pe care Domnul a făcut-o în această lume? Dacă există o casă de rugăciune, adică un templu în această lume, acesta ar trebui să fie Occidentul. Este o minoritate, este în cel mai bun caz o treime din lumea asuprită. Occidentul ar trebui să fie templul lui DUMNEZEU în această lume, unde există sfințenie și unde se înalță rugăciuni pentru eliberarea întregii lumi. Dar ei au transformat Occidentul într-o peșteră de hoți. Să ne amintim că exact aceste cuvinte pe care Domnul Isus Cristos le-a spus despre Ierusalim la sfârșitul celor trei ani și jumătate, exact la sfârșit a spus că au făcut din acel templu o peșteră de tâlhari, iar templul pe care l-am arătat reprezintă într-un mod special Statele Unite sau conducerea. Apoi, după ce Domnul a spus aceste cuvinte, cei trei ani și jumătate s-au terminat și a început persecuția. La fel, după ce a rostit aceste cuvinte aici Ieremia avea să vină distrugerea, pentru că eu cred că Ieremia a vorbit aici cu puțin timp înainte de distrugerea Ierusalimului. Așadar, peștera tâlharilor și apoi cele șapte trâmbițe teribile, distrugerea asupra Occidentului. "Dar acum mergeți la locul Meu care era în Silo, unde am făcut să locuiască numele Meu la început, și vedeți ce i-am făcut din cauza răutății poporului Meu Israel. Acum, deci, pentru că ați făcut toate aceste fapte, zice EU SUNT, și deși v-am vorbit de dimineață devreme, nu ați auzit, v-am chemat și nu ați răspuns. Voi face și acestei case care se cheamă cu numele Meu, în care vă încredeți, și acestui loc pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, așa cum am făcut cu Silo", adică distrugere totală,

"vă voi izgoni din fața Mea, cum am izgonit pe toți frații voștri, toată generația lui Efraim". Și acum îi vorbește lui Ieremia: "De aceea nu te ruga pentru poporul acesta, nu ridica nici strigăt, nici rugăciune pentru el și nu te ruga la Mine, căci nu te voi asculta." Aceste cuvinte sunt rostite la sfârșitul celor șapte trâmbițe, pentru cei care nu s-au pocăit, pentru cei care nu au vrut să se pocăiască în ciuda răului; vor fi încă mulți care nu vor dori să se pocăiască. Atunci aceștia nu vor mai trebui să se roage pentru ei. Versetul 17: "Nu vedeți ce fac aceștia în cetățile lui Iuda, pe străzile Ierusalimului?" Și vorbește despre închinarea la regina cerului. "Ei M-au provocat la mânie". "De aceea, așa vorbește Domnul EU SUNT: Iată, furia Mea", cele șapte trâmbițe, "și mânia", ultimele șapte plăgi, "se vor revărsa peste oameni, peste locul acesta, peste animale, peste fiare, peste copacii câmpului și peste roade". Adică, în cele șapte trâmbițe, răutatea din Occident va fi pedepsită, iar apoi judecata finală, ultimele șapte plăgi, se va abate asupra împărăției lui Satana. Dar în aceste ultime șapte plăgi vor lansa probabil și niște bombe nucleare în Occident, care vor cădea pe locurile care vor fi scăpat în timpul celor șapte trâmbițe din Occident. Domnul va face o judecată completă. Nu va scăpa niciun egoist, niciun răuvoitor, niciunul care își asuprește aproapele, care iubește banii, care minte și niciunul care prețuiește păcatul în sine. Nimeni nu va scăpa. Cei care vor scăpa, spune Biblia, vor fi mai rari decât aurul din Ofir. Așadar, având în vedere viitorul care a fost demonstrat în aceste ore cu ajutorul cuvântului lui DUMNEZEU, care va fi comportamentul nostru? Care va fi decizia noastră cu privire la noi înșine? Ce vom face și noi pentru a aduce restul Occidentului la pocăință? Ne vom ruga curățându-ne mai întâi mintea de păcat, de egoism, de orice rău și urâciune. Și, după ce ne-am curățat mințile, ne vom ruga lui DUMNEZEU ca și alții să facă același lucru? Căci aceștia vor fi sfinții Celui Preaînalt, aceștia vor fi cei o sută patruzeci și patru de mii, preoții și regii Domnului în aceste zile din urmă, care vor ști să se roage pentru alții, după ce și-au curățat propriile vieți. Numai aceștia vor fi salvați în viață.

Aici este vorba de viață și de moarte. Nu vorbim despre o recesiune economică, o criză economică. Vorbim despre viață sau moarte. Așadar, fie ca noi să iubim viața și să ne dorim să vedem zile fericite. Împărăția acestei lumi va fi dată sfinților Celui Preaînalt, celor care își vor fi spălat hainele în sângele Mielului, chiar dacă este în vreme de necaz. Mai este încă puțină vreme, dar nu trebuie să ne bucurăm de păcate, căci cei care profită de acești ultimi ani pentru a se bucura mai mult de plăcerile unei perioade de păcat, vor aduna pentru ei înșiși o bogăție de distrugere pentru viitor. Cu cât vom păcătui mai mult, cu atât mai greu ne va fi să ne pocăim de păcate. Să ne curățim mai degrabă viața și să ne rugăm ca cei mari și cei mici din această lume occidentală să se pocăiască și ca, odată pocăiți, să se pună capăt torturii continue a turturelelor lui DUMNEZEU, care sunt asuprite în împărăția lui Satana sau a celei de-a patra fiare. Iar izbăvirea depinde de pocăința noastră. Fiecare clipă în care prelungim pocăința noastră înseamnă că prelungim tortura acestor bieți oameni care nu au avut niciodată nimic bun în viața lor, continuu uciși, torturați, asupriți. Acesta este cuvântul Domnului pentru această zi a ispășirii, amintindu-ne că timpul ispășirii ne vorbește de timpul celor șapte sigilii, al celor șapte trâmbițe. Acesta este timpul ispășirii și al ispășirii pentru această lume, al ultimelor șapte plăgi, când cei răi vor fi nimiciți. Să ne amintim că în aceeași zi a

ispășirii, dar la sfârșit, țapul, Satana, a fost trimis în pustie, distrus. Cu alte cuvinte, ziua ispășirii ne vorbește despre cele douăzeci și unu de evenimente profetice apocaliptice de la sfârșitul istoriei acestei lumi, evenimente pe care le-am început cu războiul din Ucraina. Să înțelegem, să ne măsurăm bine zilele, să ne măsurăm bine timpul care ne-a mai rămas și să alegem partea bună pe care a ales-o Maria și care nu ne va fi luată. Fie ca pacea să fie doar cu cei care vor alege să aibă sigiliul lui DUMNEZEU, adică caracterul Lui la acest sfârșit de lume. Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/Institutul_Madison_Spania

Telegram ES: https://t.me/instituto_madison_es

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!